

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiae Doctoris Canonici Ecclesiae
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentiae
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XIV. Liceatne Christianis conuiuia agitare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

liberius, adhibitis quoque conuiuantiis, omni li- *Symphos. 8.*
 xus superfluitate remota. Quem morem quoque, *In vita Cy-*
 Xenophon, seruasse Persas, meminit; damnatq; eos, *11,*
 qui summo manè epulari incipientes, finirent no-
 ctu, cubitum concessur; atq; aded benè Poëta:

*Ouid, 3. de
 arte amā-
 di,*

*Ne uè diu præsume dapes, sed desine citra
 Quam cupias, paulò, quàm potes esse, minus.*

Quibus denique prandium fuit largius, ii minus
 comedant in cœna necessum est, si valetudinem
 conseruare velint, quietumque ac placidum som-
 num captare; Ni etenim sobria, in hoc casu, frugali-
 tas, præcedentis immoderatæ refectionis damna
 refarciat, venter onerabitur, corpus totum aggra-
 uabitur, vires ad exercenda debita officia impedi-
 entur. Vnde somnia & illusiones variæ fluunt. Qua-
 rè optimè schola Salernitana.

*Ex magna cœna stomacho fit maxima pœna;
 Vi sis nocte leuis, sit tibi cœna breuis.*

CAPVT XIV.

Liceatnè Christianis conuiuia agitare?

DAmnantur à nonnullis conuiuia, & omnind à
 Christianorum cœtu exterminanda iudican-
 tur, quod vix vllum legatur antiquitus celebratum,
 in quo non insigne aliquod malum notetur perpe-
 tratum. Conuiuium, inquit, celebrauit Dæmon *Gen, 3.*
 in Paradiso, inuitans primos parentes, ad comeden- *Damna*
 dum de fructu verito, arboris ligni vitæ, at exindè *conuiuio-*
 quæ pœna? quod contagium? quæ infectio diman- *rum,*
 uit in totum genus humanum? Conuiuium Noë *Genes, 9.*
 agitauit, atq; inebriatus, iacens in Tabernaculo, nud^o
 aspicitur à Chamo filio, in quem ided ppetui male-

Bb 2 dicti

Iob. i.

dicti sententiam tulit, ad posteros vsque deriuatam. Conuiuium Loth habuit cum filiabus, & quem Sodoma non vicit, conuiuium strauit. Conuiuiis filii Iob identidem vacabant, quorum noxas, etiam si sollicitus pro liberorum salute pater, holocaustis atque sacrificiis expiaret, tandem tamen domo corruente, ruinis omnes oppressi, casu infelicissimo occubuere. Absalon in conuiuium fratrem Amnon trucidauit, eò quod olim Thamar sororem suam

4. Reg. ult.

oppressisset. Godolias, quem præfecerat Rex Babylonis terræ Iudæ, cum conuiuium Ismahelem filium Narhanæ, multosque cum eo excepisset, post prandium ab eis interfectus est. Rex Pharaon, in conuiuium, quod suis aulicis ac Sarrapis exhibebat, suspendi iussit præfectum annonæ & pistorum. Assueri conuiuium occasio fuit, repudiationis Vasthi Reginae, atque condemnationis Iudaicæ gentis, ad crudelissimam eadem, Rex Balthasar à Cambyse obfessus, cum vxoribus suis atque concubinis, conuiuium assidens, expugnata repente ciuitate, occiditur, concubinae atque vxores omnes captiue, in seruitutem abripiuntur. Ex conuiuium Holofernes temulentus, caput amisit. Ptolomæus filius Abobi, gener summi

1. Macc. 16.

sacerdotis, fecit conuiuium Simoni & duob. filiis eius; & cum inebriati essent, occidit eos. Herodis conuiuium, Christi Baptistam atque præcursores obrucavit. Theudegisillus, V Visigothorum Rex, inter conuiuandum à suis interemptus est. Clytus ab Alexandro sibi familiarissimo, & omnium charissimo, in conuiuium percussus telo, occubuit. Quæ omnia & his similia plura, hæc à nobis intacta, quid arguunt? quid important? sanè vix aliud, quàm periculosum non modò, sed & valdè damnosum esse, conuiuia exercere. Quare homini Christiano non esse licitum autumant, conuiuiis operam dare. Hinc & Augustum

Sueton. in Augusto.

Cæsa-

Cæsarem, conuiuiorum licentiã Romanis ademisse ferunt, nõ alia de causa, quã quia sciebat, iis plurimum labefactari, tũ in Deum religionem, tũ in patriam pietatem, atque omnem politicam disciplinam eneruari. Hinc & Cato ille Censorinus, animam agens, harum se rerum pœnitentia duci conquestus est; quod diem vnum prætermiserit, quo nec Deos honorarit, nec communi bono laboris aliquid impenderit; quod, cũ iter quoddam terra conficere posset, mari se summa temeritate crediderit, quod secretũ vxori commiserit; quod denique, persuasus olim, apud amicũ cœnauerit, nam id omnĩu maximẽ dedecere arbitrabatur. *Vir enim fortis, inquiebat, aliena mensa difficile fructur, absq; lesione libertatis, granitatis, authoritatis.* Optimũ ergo illud sapientis cõsiliũ. Melius est ire ad domum luctus, quã ad domum conuiuĩ. Sed rigida est nimium, ac penitus inurbana hæc sententiarum opinio, nimisque inhumanum iudicium, omnĩo conuiuia velle exterminare. Primum enim, cũ homo animal sit rationis capax, cui societas cum aliis hominibus, quã maximẽ conueniat, eaq; præsertim in cõmuni vtu cibi ac potus, ac maximẽ quidem consistat, quis eum mutux benevolentix, fomitem quasi, nobis eripiat? Quamobrem & Christum seruatore nostrũ, conuiuĩs non raro interfuisse, cõstat. Et eius omnis actio, cũ nostra sit instructio, quid ni conuiuia inter Christianos ineunda, nonnunquã cõprobaret? Neesse tamẽ in iis modũ seruari, tũ in epulis, tũ in bibedo, tũ aliis omnib. in rebus, vt modestia in omnibus obseruata, nihil neque in Deum, neq; in proximũ, perperã admittatur. Quod benẽ indicatum fuit à sancto Gregorio Magno: *Conuiuia communia, inquit, quæ ex intentione impendenda cha-*

Bb 3 rita- dist. 44.

Agid. Albertin. lib. de cõporat: & cõuiuio ex Guenar. tit. 3.

Eccl. 7:

Li. 2. Epist. 27. ad Natoralem Episcopũ. habetur cap. conuiuia.

ritatis fiunt, rectè vestra fraternitas, in suis Epistolis laudat; sed tamen sciendum est, quia tunc ex charitate veraciter prodeunt, cum in eis nulla absentium vita mordetur, nullus ex irrisione reprehenditur, nec in eis inanes secularium negotiorum fabula, sed verba sacrae lectionis audiuntur; cum non plus quàm necesse est, seruitur corpori, sed sola eius infirmitas reficitur, ut ad usus exercenda virtutis, idoneum habeatur. Hæc itaque, si vos in vestris conuiuiis facitis, abstinentium, fateor, Magistri estis. Huiusmodi conuiuia lobria tamen & sacra lectione aut historiarum recitatione aut piis colloquutionibus & disputationibus condita, & S. Augustinus crebrò celebrasse legitur. Et sanè nullo pacto sunt reprehendenda, cum & luxus omnis abfit, & quidquid peccatis materiam præbet, atq; exinde conuiuantium animi, plerunque ad pietatem excitentur, quam solùm ob causam, seruatorem nostrum conuiuia frequentasse, ex iis quæ conuiuando gessit, euidens relinquitur.

*Possid. in
eius vita,
cap. 27.*

*Clericorù,
quod mu-
nus ad con-
uiuia si vo-
centur.*

Quare, tum omnes Christiani, tum præsertim in sacro ordine clericorum constituti, quos mundi lucem, ac terræ salem, & dici, & esse Dominus voluit, si ad conuiuia vocentur, honesta tamen; inhonesta namq; omninò ad inferos damnamus, in eam vnicè curam incumbant, ut vel peccata aliqua & excessus, præsertim in potu euitentur, vel detractiones, & lasciuia verba omittantur, vel ad aliquod aliud bonum, conuiuantes inflammentur.

Quam ad rem non parùm iuuabit, sacras quaspiam historias, cum dexteritate aliqua introducere, vel nonnunquam de diuinis rebus, carprim tamen, ac succinctè, ne tuum id studium deprehendatur, sermocinari.

CA.